

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 4 kwietnia 1990 r.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:
przewodniczący: M. Tyczka,

sędziowie: C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha,
A. Filcek, H. Groszyk, W. Łączkowski, M. Łabor-Soroka,
L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska, A. Zoll (sprawozdawca),

na posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 1990 r., po rozpoznaniu wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 21 października 1989 r. o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni przepisu art. 113 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia przez wyjaśnienie, czy przewidzianej w tym przepisie możliwości uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia na korzyść obwinionego stoi na przeszkodzie zatarcie ukarania, które w myśl art. 46 § 1 Kodeksu wykroczeń następuje po upływie dwóch lat od wykonania, darowania lub przedawnienia wykonania kary, na podstawie art. 33a

ust. 1 Konstytucji i art. 11a ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 73, poz. 436 oraz z 1990 r. Nr 3, poz. 16 i Nr 6, poz. 35) ustalili:

Przewidzianej w art. 112 w związku z art. 113 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia możliwości uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia (orzeczenia, nakazu karnego, postanowienia) wyłącznie na korzyść obwinionego nie stoi na przeszkodzie uznanie — zgodnie z art. 46 § 1 Kodeksu wykroczeń — ukarania za niebyłe.

Przewodniczący Trybunału Konstytucyjnego: *M. Tyczka*
Sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha,*
A. Filcek, H. Groszyk, W. Łączkowski,
M. Łabor-Soroka, L. Łukaszuk, R. Orzechowski,
J. Zakrzewska, A. Zoll